

Kõik sünd-ku ik - ka nõn - da mul kui Ju - mal ta - hab tae - vast,
Ta taht - mi - ne on õi - ge küll, Ta pääs - tab kõi - gest vae vast.

Kui u - su - me ja loo - da - me siin Te - ma pea - le kind - lalt, siis

a - vi - tab ja kin - ni - tab, ei ka - ris - ta meid lii - alt.

2. Mu kinnitus, rõõm, lootus ka on Issand Jumal ise;
sest tahan kannatusega heal meelel kanda risti!
Mis tahab Ta, peab sündima;
Ta viimaks kuulda võtab,
kui hüüame ja palume,
Ta ikka appi tõttab.
3. Seepärast tahan julgesti maailmast ära minna,
kui Jeesus võtab heldesti siit ära viia sinna
mu hingekest, kus igavest ta jääb ka Tema hooleks.
Sest patusüü ja surmagi Ta võitnud on mu õnneks.
4. Mu armas Õnnistegija, mind tiiva alla võta,
kui kurat tuleb kiusama, siis mulle appi tõtta!
Ma palun Sind, oh aita mind, mu Jumal, kõiges vaevas!
Ilm otsa saab, Su sõna jääb. Mu elu olgu taevas!

Viis: "Was mein Gott will, das g'schen allzeit"

(Il me suffit de tous mes maux)

Claudin de Sermisy, 1490-1562.

Sõnad: Albrecht (vanem), Preisi hertsog, 1490-1568.